

Súčanský HLÁSNIK

Noviny obce Horná Súča - ročník III. - číslo 2 - júl 1998 - cena 2 koruny

Stavanie a váľanie májov

Posledný aprílový večer patrí už tradične stavaniu májov. Tento starodávny ľudový zvyk sa udržuje už veľa rokov. V strede obce sú už tradične dva hlavné máje. Jeden stojí

na námestí, druhý pred kostolom. I tento rok stavanie mája hudobne podfarbovala dychová hudba KOMORANKA. Akcii prialo pekné počasie i značný záujem občanov. Novinkou a obohatením bolo vystúpenie detského folklórneho súboru ČAJKA.

Posledný májový večer sa uskutočnilo váľanie májov. I tento úkon bol obohatený koncertovaním dychovej hudby KOMORANKY.

DEŇ MATIEK

Už sa u nás udomácnila novodobá tradícia oslavovať druhú májovú nedeľu ako Deň matiek. Veď naše mamy a babičky si určite zaslúžia mať svoj sviatok, kde im môžu najbližší vyjadriť svoju vďačnosť za všetku ich

starostlivosť a lásku. V kultúrnom programe, ktorý sa konal v nedeľu 10. mája sa mamám predstavili deti z materskej škôlky, folklórneho súboru Čajka a spevácky zbor dospelých Hornosúčan.

*A zrakom duše pátrate v diali,
spomienky sa Vám roja v mysli,
i tie čo radosť prinášali
i tie čo smútok v dušu vtisli.*

*Nejedna chvíľa v predošlom žití
ťažila dušu ako jarmo,
no srdce hreje, to keď cíti, že
nežili ste tie roky darmo.*

*Pre svojich drahých šťastné chvíle
pre všetkých, čo máte naokolo,
pre všetko, čo je Vám tu milé
prežiť tie roky hodno bolo.*

*V pokojnom, tichom žití prúde
ďalší rad rokov spolu nech Vám rastie.
A každý deň nech sviatkom bude
prinesie lásku, radosť, šťastie.*

DEŇ DETÍ

Záhrada Materskej školy bola akási iná ako vo všedný deň. Na stromoch boli autá, na šmýkačke vlak a iné pomýlené hračky. Úlohou detí bolo vyhľadať nepatriace hračky a porozprávať kde patria. Aké však bolo prekvapenie, keď na obvyklom mieste vo vnútri materskej školy chýbalo lietadlo a deti zistili, že zostalo visieť v záhrade na breze.

Na domčeku zbadali tiež veľa netradičného. Zavesené medovníčky, cukríky. Odhadli, že to nemôže byť nič iné ako perníková chalúpka. Prikradli sa k nemu, ale ježibaba, ktorá ich na sladkosti lákala im nedovolila brať ich. Samozrejme šikovné deti jej cukríky z domčeka pobrali.

Záhrada plná hier, smiechu, džavotu, to bola záhrada 1. júna v materskej škole Horná Súča. No a aký by to bol deň bez piesne. Bola aj dobre zvolená "Dnes je veľký sviatok detí", veľmi priliehavá bola i pieseň "Hej hola, škola už volá". Tým sa ukončí aj jedna časť: prekrásne bezstarostné detstvo šesťročných detí. "Šťastné" vykročenie do novej etapy detstva, veľa úspechov v škole želá všetkým predškólakom kolektív učiteliek materskej školy.

Panáková

Zo života základnej školy

Vedenie i pedagógovia Základnej školy Michala Rešetku Horná Súča vytvárajú veľa možností pre prezentáciu žiakov školy v okresných, krajských, celoslovenských i medzinárodných súťažiach. Chceme, aby deti svoje nadanie a talent premenili na úspechy, využili k posilneniu sebadôvery, ale aj úspešne reprezentovali školu a obec doma i v zahraničí. V tomto školskom roku sa nám to podarilo v mnohých oblastiach.

Ďakujem všetkým deťom za prikladnú reprezentáciu, blahoželám i Vám, vážení rodičia. Ďakujem všetkým pedagógom, ktorí vo vyučovacom procese i v mimo vyučovacom čase sa deťom venovali. Veľkou mierou sa aj oni pricinili o spoločný úspech.

Verím, že sa budeme môcť spoločne tešiť z úspechov detí aj v minulosti.

Dušan Černek, riaditeľ školy

Geografická olympiáda

6. miesto Michal Cverenkár
8. miesto Marek Lukšo

Fyzikálna olympiáda:

úspešný riešiteľ Martin Mičák

Recitačné súťaže:

Hviezdoslavov Kubín - obvodová súťaž:

2. miesto Zuzana Cverenkárová
3. miesto Beáta Panáková
3. miesto Zuzana Ondrušková
3. miesto Peter Panák
3. miesto Barbora Švajdová

Podjavorinskej Bzince - oblasťná súťaž:

3. miesto Zuzana Cverenkárová

Rozprávkové vretienko - krajská súťaž:

2. miesto Juraj Páleš

Rozprávkové vretienko - medzinárodná súťaž v Bratislave:

Diplom za pozoruhodný výkon v prednese rozprávky Juraj Páleš

Spevacká súťaž Trenčianske hodiny:

2. miesto Beáta Panáková
2. miesto Lubica Kramárová, Silvia Macharová (duo)

Štúrov a Dubčekov Uhrovec - krajská súťaž v rétorike:

3. miesto Lubica Zakopčanová (zúčastnila sa i celoslovenskej súťaže Štúrov Zvolen)

Vlastná literárna tvorba

- Slovo detí v Bratislave:

cena Petra Gračková

VÝTVARNÉ SÚŤAŽE: ROK 1998

Okresná súťaž Slovensko moje (aká je moja predstava o symbole Slovenska)

2. miesto Lucia Gugová
2. miesto Lubica Zakopčanová
3. miesto Vladimíra Gažiová

Okresná súťaž Európa v škole

1. miesto Michaela Mráziková

2. miesto Peter Michalička
3. miesto Lubica Zakopčanová
3. miesto Lucia Gugová

Celoštátna výtvarná súťaž Nebezpečstvo - drogy v Trnave:

1. miesto Robert Knotek
3. miesto Miroslav Kramár
3. miesto Andrea Šedivá
3. miesto Margaréta Dohnanová
3. miesto Jaroslav Ondračka

Medzinárodná súťaž Bitola 1998 v Macedónsku:

hlavná cena Lucia Gugová
ceny Miroslav Mikušinec
Anna Dohnanová
Veronika Mráziková

Medzinárodná súťaž Lidice 1998 v Českej republike:

medaila ZŠ Michala Rešetku ZŠ Horná Súča za kolekciu prác
ceny: Pavol Kopúň, Mária Klimová, Lenka Koželová, Miroslav Mikušinec, Jozef Fáry

V školskom roku 1997 - 98 získali žiaci školy na výtvarných súťažiach na Slovensku i v zahraničí 33 cien.

BEŽECKÉ SÚŤAŽE ROK 1998:

Beh Hornej Súče:

1. miesto ZŠ Michala Rešetku Horná Súča (súťaž družstiev)
1. miesto Mário Guga
1. miesto Katarína Blahová
2. miesto Katarína Maršalková
2. miesto Veronika Gáliková
3. miesto Marek Lukšo
3. miesto Katarína Lukšová

Beh Soblahova:

2. miesto Katarína Klinková
3. miesto Ján Bartek
3. miesto Lucia Gugová
3. miesto Katarína Blahová

Hackenbergov memoriál Trenčín -

Kubra:

1. miesto družstvo dievčat (K. Klinková, K. Maršalková, K. Blahová)
2. miesto družstvo chlapcov (M. Lukšo, P. Kopúň, A. Novomeský)
2. miesto Katarína Maršalková
2. miesto Marek Lukšo
3. miesto Katarína Klinková

Memoriál Romana Zelenaya Trenčín

1. miesto Peter Panák
2. miesto Katarína Klinková
3. miesto Ján Bartek
3. miesto Katarína Lukšová

V školskom roku 1997 - 98 stáli žiaci školy na bežeckých súťažiach 32-krát na stupni víťazov.

Najúspešnejšou pretekárkou bola **Katarína KLINKOVÁ**, ktorá získala 6 umiestnení na stupni víťazov (2 - 2 - 2).

Detský kútik

Perličky z MŠ

(CHA - CHA - CHA)

- Keď som bol chorý, mal som angínu (angínu) - *Filip*
- Na vychádzke sme videli mutochrávky (muchotrávky) - *Jurko*

Sviatok detí zaklopal aj na dvere našej materskej školy. Ohlásil sa čistým modrým nebičkom a jasným žltým slniečkom. Keďže sme už dávno deťom sľúbili, že sa naučíme rozkladať ohník, splnili sme im toto jednoduché želanie druhý júnový deň. Na opekánie bolo síce trochu priteplo, ale i tak to o chvíľu rozvonievalo opečenými špecialitami, ktoré si deti priniesli z domu. Spoločnými silami sme si pripravili "opekáče" a ohník už veselo pukotal a obľboval špekáčky i slaninku. Smäd sme uhasili čerstvým čajikom. Naše hostovanie zakončilo spoločné "foto".

Na školskom ihrisku sme súťažili v šikovnosti. Skákali sme vo vrečiach, triafali sme loptou plechovky i loptičky do papierového hrocha. Deti sa vyšantili a vyjašili pri hudbe, ktorá sa rozliehala po celom školskom dvore. Zmysel pre rytmus ukázali nielen dievčatá, ale i chlapci. Na záver zábavného predpoludnia sme si zamaškrtili na chutnom koláčiku, ktorý nám upiekla pani kuchárka.

Nedá mi nespomenúť ešte jedno vydaté podujatie, ktoré sa uskutočnilo nie presne na MDD, ale bolo venované deťom.

V Kultúrnom dome v Závrskej pripravili hudobníci z Vojenskej posádkovej hudby pre deti výchovný koncert. Svojou peknou hudbou a milým sprievodným slovom chytili za srdce nielen deti, ale i nás veľkých. Spoznali sme veľa hudobných nástrojov, ich zvuky, nové tóny, pripomenuli sme si rozprávkové melódie i obľúbené detské piesne. Deti si spoločne s muzikantmi zahrali i na jednoduchých hudobných nástrojoch. "Pes Bobby i Mandarínka Darinka" rozlískali celé publikum.

"Prídavok", ktorý museli muzikanti na záver zahrať, svedčí o tom, že sa nám koncert veľmi páčil a dúfame, že sa s vojakmi ešte veľakrát na podobných podujatiach stretneme. Naša vďaka patrí nielen im, ale aj základnej škole Závrskej, ktorá podujatie zorganizovala.

V materskej škole Horná Súča

Ústredie žije v družnom kolektíve 36 zapísaných predškolákov. Deti zdatné, šikovné, športovo nadané. To sa prejavilo i 30. apríla, kedy deti absolvovali bicyklový pretek. Trasa bola pomerne náročná, a vďaka disciplinovanosti detí, no a samozrejme dozoru dospelých, mohla viesť i po hlavnej ceste. 15 detí na bicykloch a 3 pracovníčky MŠ a 1 ocko štartovali od materskej školy. Trasa viedla od materskej školy cez Brodek. Tu bola rýchlostná prémia. Pokračovali sme potom po hlavnej ceste a cieľ bol pri veľkom kríži v Sklade. Tu sme si našli parkovisko pre bicykle a samozrejme úkryt odkiaľ sme fandili "peším" spolužiakom. "Do toho, do toho," boli prvé povzbudzujúce slová. Po krátkom odдыхu, občerstvení sa začali hry: hádzanie krúžkov na cieľ. Pretahovanie lanom - to bol zážitok: zdatní chlapci, dievčatá potaľovali, no a to už pani učiteľka nemohla dovoliť,

pomohla im. To ste mali počuť pokriky chalánov - ujo Coník pomóóc. Samozrejme zabralo. Vtedy nepomohli ani dve pani učiteľky, zvíťazili chaláni.

Hod loptičky do vyznačeného kruhu, iba niektoré deti správne nezvládli. Nič im neprekážalo, aby si nevymysleli svoju hru "kotúfanie" lopty po uložených kladách, veď príroda nám ponúka toľko možností.

Samozrejme deti neunavené, vyžiadali ďalšiu disciplínu a to bicyklovanie až na Trnávku po zástavku Barinec. Tam už kývali cestujúcim v autobuse. Šťastie prišlo, počasi ako na objednávku. Zdraví a šťastní sme sa vrátili z branného preteku. Zážitok mali i pešiáci. Dobrý ujo Jaro z obecného úradu, ich odviezol na 1203-ke.

I staré lipy si šepkali aké sú tie súčanské deti šikovné a určite si želali "Vráťte sa tu zas"!

Futbalový turnaj málotriednych škôl

Pozvali nás do Opatovej na piatok 5. júna. Cestovali sme autobusom so žiakmi z Dúbavy a Závrskiej. Neskôr nastúpili Skalania. Autobus zastal pri škole v Opatovej. Tam nás už čakali s tabuľkami, na ktorých boli napísané mená našich škôl. Podľa nich sme si nastúpili. V tomto poradí sme odchádzali na futbalový štadión. Pripravili sme sa na zápasy. Každé družstvo odohralo tri. Hralo

sa systémom každý s každým. Nasledovalo vyhodnotenie súťaží. Putovného Skalnatého slona získalo družstvo zo Závrskiej a celkom nová Opatovská fava zostala v Opatovej. Unavení, ale spokojní sme sa vrátili popoludní domov.

Prežili sme pekný deň a hlavne sme si našli nových kamarátov.

Tomáš Maršalka, 4. ročník

Základná škola Trnávka - život školy očami žiakov

Deň matiek

Na Deň matiek sme pripravili program, ktorý sa konal v kultúrnom dome na Trnávke v nedeľu 17. mája o 14,00 h.

Pozvali sme naše mamy, staré mamy i všetky ženy. Deň matiek otvorila naša pani riaditeľka. Program pripravili všetci žiaci. Žiaci prvého ročníka si pripravili trocha spevu, tance a rôzne básničky. Starší žiaci začali hrou na flaute a básničkami. Potom tancovali, a

zahrali divadlo, ktoré sa volalo Pytačky.

Všetci žiaci spolu vystúpili na javiskó. Aj náš pán starosta Pavol Bilčík nám prišiel poďakovať a povedal: "Som rád, že sa naša tradícia znova obnovila i náš kultúrny dom." Na záver jeden žiak zarecitoval báseň a my sme dali mamám kvietky.

Pekné bolo celé popoludnie.

Martin Chovanec, 4. ročník

Základná škola - Dúbrava

Žiaci základnej školy na Dúbrave nezabúdajú na tých, ktorí im poskytujú teplo domova - na svojich rodičov. Z príležitosti Dňa matiek a Medzinárodného dňa rodiny pripravili pre svojich rodičov pekný kultúrny program. V boji proti drogovej závislosti mali besedu so svojou pani učiteľkou a na záver vyjadrili výtvarným prejavom boj proti drogám.

Žiaci denne športujú a hoci nemohli zostaviť futbalové družstvo pre malý počet žiakov, zúčastnili sa súťaží vo futbale a vybíjanej v Opatovej nad Váhom. A čo je najdôležitejšie majú radi prírodu a denne ju chránia.

Medzinárodný deň detí

Medzinárodný deň detí bol dňom hier a súťaží. Počasie nám prišlo a tak sa nám dobre súťažilo. Najzaujímavejšia bola súťaž - skákanie vo vreci. Preteky v behu na troch nohách boli zasa najveselšou disciplínou. Víťazi boli odmenení sladkosťami. Keď sme už boli veľmi unavení a každý mal plné ruky sladkostí, zapálili sme vatru a opekali špekačky. Zapíjali sme ich lipovým čajom. Tento pekne prežitý deň nám pripravili rodičia a pani učiteľky.

Daniel Gračka, 4. ročník

Zbor pre občianske záležitosti

Jednou z činností Zboru pre občianske záležitosti je i to, že si všíma manželské páry, ktoré si pripomínajú zlatú svadbu. V tomto roku si toto krásne jubileum pripomína sedem manželských párov z našej obce.

Fotografia približuje návštevu u pána Cyrila Panáka a jeho manželky Agnesy, rodenej Birasovej z č. domu 189.

Pobočka ZUŠ v Hornej Súči

Koncert žiakov

Dňa 11. júna 1998 sa v zasadačke kultúrneho domu uskutočnil koncert žiakov pobočky ZUŠ v Trenčíne so sídlom v Hornej Súči. Ľudovými piesňami a skladbami z oblasti vážnej hudby. Pani riaditeľku Základnej umeleckej školy v Trenčíne, pani učiteľky i rodičov a súrodencov presvedčili žiaci o svojom majstrovstve a talente. Spokojnosť rodičov, pani učiteľiek, ale i samotných detí bola jasným dôkazom a potvrdením názoru, že investovať do rozvoja prirodzeného talentu a schopností detí sa veru oplatí.

OZNAMY OBCE

● V dňoch 29. a 30. augusta 1998 sa budú konať oslavy 790. výročia našej obce. Pestrý kultúrny program bude včas zverejnený.

Zároveň žiadame občanov, aby si upravili okolie svojich príbytkov.

● Oznamujeme občanom, že v dome smutku je možné zakúpiť rakve i vence. Telefónne spojenie na hrobára je 592 105.

790. výročie prvej písomnej zmienky o súčanskom kraji

Z najstarších poznatkov o našej obci - pokračovanie z minulého čísla

*"Je taký kraj, nad ktorý inde niet.
Nech by si prešiel všetky sveta kraje.
V spomienkach len ten sa ti vracia späť,
tak ako dávne rozprávkové báje.*

*Je taký kraj! Nemôžeš iný chcieť!
Je s tebou späť myslou, krvou, žitím.
Keď zhrješ, pozve si ťa na spoveď.
Si hladný - tak ťa svojou hrudou sýti.*

*Je to tvoj kraj a je to tvoja vlasť!
Láskavé nebo, hruda zeme plodná,
nad ktorou Boh sám rozprestiera plášť
a básnik šťastím jasá: Moja rodná!"*

L. Fričovský

Vznik Hornej Súče môžeme položiť asi do rokov 1350 - 1400, keď sa v horách začali usadzovať prví obyvatelia, spočiatku pravdepodobne z Veľkej (Dolnej) Súče. Patrila k hradu Súča spolu s Hrabovkou, Veľkou Súčou, Pječovom. Ďalej tu patrili: Zernye, Newsowá, Kolechin Minor a Kolechin Maior. Hrad Súča dal pravdepodobne vystavať knieža Bohumír, po ňom hrad menil majiteľov a spravovateľov až sa začal rozpadávať a už v roku 1582 sa písomne spomína ako "dirutum castrum" (pustý a zrúcaný hrad). Statky, osady, hory patriace k hradu Súča boli spravované kapitánmi a záložnými pánmi hradu Trenčín.

Najviac zaujímavostí a údajov zo života našich predkov sa dozvedáme z "urbárov". Urbáre boli rozpisy povinností poddaných a obcí voči zemepánovi. Urbár z roku 1549 obsahuje popis príjmov z osád patriacich k hradu Súča. Medzi nimi bola i osada Pwsztha Zwrrcha, Zwrrcha Deserta - Horná Súča.

V Hornej Súči bolo 7 sedliakov - colonov a 6 želiarov - ingulinov, patriacich k hradu. Richtárom bol Peter Kosnik. Poddaní mali určené tieto poplatky:

na svätého Juraja - každý 27,5 denárov
vo veľkom pôste - každý 6 meríc ovsa
na Veľkú noc - každý 10 vajec
na narodenie Krista Pána - každý 1 sliepku.

Okrem toho musel každý doviesť 1 voz dreva a každý dva dni orať, siať, žať a kosiť na panskom.

Urbár z roku 1608 nespomína už názov Pwsztha Zwrrcha ale už hovorí o Kis Szucsa - Malá Súča. V období od roku 1549 musela byť Horná Súča silne kolonizovaná, čo dokazuje jednak väčší počet usadlostí a poddaných, ako i richtár, ktorý mal škultécke práva.

Richtárom so škultéckym právom bol

Martin Kordoš. Okrem richtárovej usadlosti bolo ešte 7 usadlostí. Želiarov s vlastnými domami bolo 23, v cudzích domoch 14. Škultétsky richtár mal tiež 7 želiarov vo vlastných domoch a mal aj mlyn, od ktorého nemusel zemepánovi platiť poplatky. Tento urbár uvádza poplatky:

na svätého Juraja - každá usadlosť 27,5 denára

na svätého Michala - to isté
na narodenie Krista Pána - každá usadlosť 1 sliepku alebo 8 denárov
vo veľkom pôste - po 6 štvrtiek ovsa
na Veľkú noc - po 10 vajec alebo miesto troch vajec 1 denár.

Vidíme, že už mali možnosť niektoré naturálne dávky platiť aj peniazmi. Od varenia piva sa platili 2 zlatky.

Poplatky sa teda odvádzali jednak pravidelne 4 razy do roka - na svätého Juraja, na svätého Michala, na Vianoce, na Veľkú noc - jednak museli poddaní prispievať na udržiavanie hradnej posádky a odvádzali v určený čas desiatky - ovce, kože a med.

Poplatky sa z času na čas menili a znovu určovali, vždy bolo vykonávané i sčítanie ľudí a majetkov - census ordinarus - a stanovené boli nové povinnosti poddaných. V tomto urbári sa napríklad hovorí o "zákaze vyrubovania stromov - dubov pod mlynom za Bukovinkou" alebo, že tamtiež je "potôčik bohatý na pstruhov a rakov, ktoré sú zakázané chytať".

Ďalej urbár z roku 1608 uvádza: "Je v tom kraji 8 panských lúk - Krásny dub, Trnowa, Ohniztie, Papradna, Komaryowí kuty, Španie, Rohaczowcze a Jaszenova, ktoré majú kosiť želiari z hospodárstva Súča a Dubnica.

Sú tam aj traja hájníci, ktorí dajú pánovi 3 líščie kožušiny. Okrem toho, kedykoľvek z hradu požiadajú, musia poddaní dodať zajace, vtáky, raky a pstruhov do kuchyne jeho milosti."

Ďalej urbár popisuje hranice: "Hranice majú s Moravou, mestom Trenčínom, Drietomou a Dolnou Súčou."

V tomto urbári sa prvý raz spomínajú i kopanice, kde bolo ďalších 22 usadlostí, 7 želiarov a 8 želiarov škultétskeho richtára, ako aj na nových kopaniciach ďalších 27 želiarov 5 želiarov richtárových. Kolonizácia bola zrejme v plnom prúde. Poplatky z kopaníc boli o polovicu menšie.

Čo sa týka poddaných poplatníkov Hornej Súče (Malej) nachádzame v súpise mená dnes väčšinou neznáme: Ján Janovics, Juraj Kliessniecšký, Matej Adamovics, Martin Philippovich, Mikuláš Szodo-

ma, Juraj Stopka, ďalej Linhart, Plesk, Kaminieczky, Pinko, Dudenskow, Horniak, Strba, Habdak. Na samotách boli: Szipka, Szuty, Gaidos, Sustenko, Hainik, Fedor, Liský, Kowacz, Poliak, Morauczik, Korecz, Mrkva, Mikulov. Len z niektorých sa dá odvodiť pôvod terajších mien, napríklad: Kassnyk, Kohautek, Ondruška, Kolarovich, Wažina, Kocsík, Barin a na samotách Chlpacz, Hupaczka, Rusznak, Waškow, Bu-ley a ďalšie.

Nie každý urbár je úplný, ale z každého vidíme ako sa postupne Horná Súča kolonizovala - pribúdali noví osadníci.

Urbár z roku 1766 už počíta 49 želiarskych usadlostí s 260 poplatníkmi. Okrem obvyklých dávok je v ňom uvedené:

"Remeselníci sú traja: Adam Strápek, Ondrej Sliva a Ján Švančara, každý z nich platí od pálenia uhlia jednu zlatku 50 denárov."

Mlynov bolo päť a to: "vyššie" dediny - najhornejšie - Jána Hrubého, druhý v dedine pri panskom pivovare, ktorý má Ondrej Ondračka, tretí Ondreja Kučeru v strede dediny, štvrtý Štefana Sásku "nižšie dediny" a piaty Jána Koprivňanského "na kopaniciach".

Okrem urbárov sa zachoval aj pekný súpis kopaníc z roku 1719.

V úvode pre stranu miestneho richtára Ondreja Šutyho sú menovaní Martin Doboš, Juraj Zavališ, Ondrej Chupáč, Martin Sedlákoviech a Matej Šuty. Nasleduje 165 mien majiteľov kopaníc (s udaním miesta) a pri každom výpočte všetkých rolí a lúk, ktoré vlastnia, udaním miesta v miestnom názve a výmerou rátanou na merice v zboží a na vozy sena. Uvedený počet však nevystihuje pravý stav, pretože pri mnohých je uvedené "s bratmi" alebo "so všetkými bratmi" a podobne. Z mien uvidíme aspoň niektoré: Mikuláš Janoviech, Ján Michalec, Ondrej Mrázik, Ján Chupáč (mal 31 kopaníc a 8 lúk), Juraj a Ján Mračko, Adam Kunoviech, Ján Mičak, Martin Židek, Anna Machierková, Juraj Švihora, Ján Panák s bratmi (29 kopaníc, 12 lúk), Ondrej Eliáš, Ján Važina, Ján Chrástelov, ďalej Pastorek, Vrabel, Švrkoň, Chrumbál, Štefan Doboško s bratmi (32 kopaníc, 23 lúk), Ján Michalička, Juraj Mojžiško, Juraj a Martin Škita, Ján Buček, Hejdiš a ďalšie.

Kopanice neboli ešte tak výrazne označené ako dnes (Vlčí vrch, Trnávka, atď.) ale z miestneho názvu zachovaného dodnes môžeme pomerne presne určiť, kde sa nachádzali. Napríklad kopanica "v Jaseno-

vém", "v Hradskej", "pod Chabovú", "na Trnavskej", "nad Bzovíkom" atď.

Nasleduje vymenovanie zelníc, lúk, zoznam cirkevných pozemkov a záznam o rozdelení pôdy kopanice v Lipovine, ktorú kedysi panstvo povolilo obrábať nemajetným želiarom, medzi 32 sedliakov. Nakoniec sú uvedené zeme, ponechané na letné a jesenné salašenie.

Robotné povinnosti záviseli od ľubovôle pána až do vydania tzv. tereziánskeho urbára z roku 1772, podľa ktorého boli poddaní od jednej usadlosti povinní odpracovať ročne 52 dní so záprahom (koní alebo volov) a 104 dní peši. Želiari museli odpracovať ročne 18 dní pešej roboty a podnájomníci 12 dní.

Po vydaní "urbáriatneho patentu" v roku 1853 muselo panstvo oddeliť jednotlivým obciam časti zo svojich lesov, aby bolo regulované hospodárenie drevom pre obyvateľstvo.

Vzhľadom na to, že sídliská obyv. boli roztrúsené po horách a kopaniciach, bolo treba oddeliť lesy v dvoch polesiach: v Chabovej a v Prasluškách a Čerešienkach.

Pre Chabovú bolo určené 100 domov z dediny, 49 z kopanice Dolinka, 22 z Dolnej a 36 z Hornej Závrskiej, 36 z Vlčieho vrchu - spolu 243 domov. Pre Praslušky a Čerešienky bolo určené 100 domov z dediny, 45 z kopanice za Bzovíkom, 26 z kopanice Krásny Dub - spolu 171 domov.

Trenčiansky hrad a panstvá, ktoré k nemu patrili boli v držaní rodu Illesházyovcov až do roku 1835. Illesházyovci vládli v trenčianskej stolici ako dediční župani 241 rokov. V roku 1835 posledný potomok rodu Štefan, predal všetko barónovi Sinovi. Po smrti baróna Sinu pripadli majetky jeho synovi Simonovi Sinovi, ktorý bol gréckym vyslancom vo Viedni. O zdedené panstvo sa veľmi nestaral. Po ňom zdedila majetky jeho dcéra barónka Iphigénia d' Harcourt, ktorá žila vo Francii. Táto nemala záujem na udržiavaní tak rozsiahleho majetku v cudzine a preto ho postupne predajom alebo ináč likvidovala. (Zrúcaniny hradu Trenčín napríklad darovala mestu Trenčín). takto aj súčanské panstvo s panstvom Brumova odkúpil Anton Breher 1. 4. 1894. V období do 2. svetovej vojny zmenilo niekoľkokrát majiteľa a tak zvyšky tohoto panstva - pozemky a lesy - maloletej Rozemarie Reiner zu Harbach, boli v správe štátu ako konfiškát a spravovala ich Správa štátnych lesov v Hornej Súči.

(Spracované podľa prác archivára, bývalého učiteľa v Hornej Súči, Juraja Fojtíka)

J. Čajová

Pokračovanie v budúcom čísle

A predsa niečo zostalo ...

Žijú povesti, ktoré sa uchovali ústnym podaním našich predkov. Sú dve. Jedna hovorí o hrade, hradnej panej a jej pastorkyni, druhá o Krásnom dube.

Medzi horami stál skrytý hrad Súča. Oči pocestného ho zbadali len vtedy, keď sa dostal celkom do jeho blízkosti.

Na tomto hrade žila mladá vdova so svojou pastorkyňou Máriou. Vdova už za života svojho muža žila v hriechom pomere s mužovým pisárom a teraz vynaložila všetko úsilie, aby sa mohla zbaviť nevlastnej dcéry a užívať celý mužov majetok. Mária bola deva spanilá. Za života jej otca obrátilo sa veľa pytačov na ich dvore, ale jej srdce ešte neprehovorilo, preto ju otec do sobáša nenútil. Teraz macocha pod kepienkom smútku nepripúšťala na hrad nijaké návštevy a ani Mária neprijímal nikoho.

Úbohá Mária bola zapriahnutá do roboty ako ktorákoľvek slúžka, ale nežalovala sa, len vychádzala zavše z hradu na skalisko, z ktorého ako malé dieťa len - len, že nespada do hlbiny. Len náhoda sa mohlo dať, že sa dieťa zachytilo za sukienku na kríček, nezrútilo sa a nezabilo. Otec z vďačnosti dal postaviť na ono miesto kríž na pamiatku. Mária sa chodila k tomu krížu modliť. Tu vylievala žiaľ svojho srdca, nikomu živému sa nikdy nešťastujúc. Všetci hradní slúžobníci vedeli, že Mária na skalisko chodievala veľmi často, a vedela to i macocha. I zosnovala plán na zmárnenie Márie tak, aby išlo o nešťastnú náhodu. Macocha mala verného sluha, ktorý veľa ukrutností popáchal na jej rozkaz. Slúbila mu veľkú odmenu, ak sotí Máriu do hlbiny.

Na Štedrý večer povedala macocha Márii, aby si vyšli ku krížu pomodliť sa za rodičov. Mária bola rada, že môže vyjsť na obľúbené miesto, preto súhlasila. Zradný sluha už čakal skrytý v húštine, kedy sa bude môcť vrhnúť na svoju obeť.

Mária išla vpredu, macocha so svojim milým za ňou. Naraz pri Márii niečo zašuchotalo. Pozrela na zem a videla skrehnutého vtáčika. Vzala ho do dlaní a zahrievala svojim dychom. Ani nezbadala, že sa oneskorila. Medzitým sluha obanoval, že slúbil zmárniť peknú a spanilú veliteľku, i vykročil strmo z úkrytu, že oznámi macoche svoje rozhodnutie. Macochu jeho neočakávané zjavenie prestrašilo, noha sa jej sklzla a rútila sa do hlbiny i so svojim milencom, ktorého sa krčovitě držala. Na ich zúfalý krik pribehla Mária s vtáčikom v dlaniach. Zazrela hrozný obraz: macochu i s jej milým na dne

hlbiny. Ponáhľala sa pre pomoc, no zbytočne. Slúžobníctvo na nosidlách donieslo len dve bezduché mŕtvolky.

Po macochinom pohrebe sa Mária vybrala na susedný trenčiansky hrad, kde si zanedlho našla ženícha. Zobrali sa a na svojom hrade žili dlhé roky.

Na mieste, kde macocha zahynula, Mária dala postaviť kaplnku. Pobožní ľud sa prežehnával, keď prechodil popri nej. I vošiel do nej a pomodlil sa, ale v noci ju každý

obchádzal veľkou okľukou, lebo sa hovorilo, že tadiaľto chodí akási žena kviliac a nariekajúc.

Neskôr sa kaplnka rozpadla. Dnes už len povest pripomína staré zašlé časy.

Povešť o Krásnom dube je zapísaná z ústneho podania v súčanskom nárečí.

"Nad Súčú stojí vysoký skalnatý vrch Krásin. Na samom vrchu Krásina kedysi dávno bol drevený zámek, v kerém býval jeden zbojnícky rytír ze svoju céru. Pod zámkom viella cesta na Moravu. Rytír ze svojimi pomocníkmi ždycky chodil na nu striežiť, lebo vedel, že tade chodá bohatí kupci ze šelíjakú partiekú a s penázmi a kedy mohel, ždy ich o šecko okradel. Kupci sa ho báli a ponosovali sa na neho, že by ho bolo našim potrestat. Vrchnost preto vyslala cisárske vojsko, aby ho lapili a pojali ze sebu na trenčanský zámek. Ale rytírovi to gdosi vyzradel a on ušiel.

Keď vojsko táhlo na zámek, rytírova céra akurát nabierala vodu do zlatého džbána. Keď počula výstrel, pojál ju veľký strach a džbán jej od strachu vypadol do stunne. Potom si friško vysalla na kona a dala sa uchodit cez Hornú Súču na Moravu. Jako uchodila cez hory, pri ceste bul dub a ona sa nan vlasmi zachytila. Tedy povedala: Dube, dube šak si krásny, ale mne osunný! A ted dub tam ešte je a volá sa Krásny dub. Aj tá cesta, na kerej okrádali tých kupcov, ešte je a volá sa dočilka Zbojnícka cesta. Ešče vám poviem, čo sa stalo ze zámkom. Keď tam to cisárske vojsko prišlo, na zámku nebul nicht, ani živá duša. Keď tam vojaci nikoho nenašli, zámek zapálili a ten celý zhorel. Preto z neho dočilku neni už skoro ništ poznat, len kúsek múru a miesto, kde bula tá stunňa."

R. Cverenkár

Dychová hudba Chabovienka v Mutěniciach na Južnej Morave

V polovici mája sa naša dychová hudba zúčastnila festivalu mládežníckych dychových hudieb, ktorý niesol názov "Pod Mutěnským vinohradem", v tejto rázovitej slováckej obci. Zúčastnilo sa ho 5 dychových hudieb. Okrem našej to bola domáca mládežnícka dychová hudba "Mutěnané - Čejkovjané", mládežnícka dychová hudba zo Šardíc, mládežnícka dychová hudba z Dolních Bojanovic a mládežnícka dychová hudba ZUŠ z Prostějova.

Festival bol obohatený i vystúpením mažoretkej skupiny "Rolničky" z

Ostrožskej Lhoty. Aj keď počasie veľmi nepriaznivo tomu podujatiu, predsa sme si odniesli veľmi pekné dojmy a zážitky. Posilnilo to naše presvedčenie, že dychová hudba má v tomto regióne veľa priaznivcov a veľmi veľa mladých sa venuje práve tomuto žánru. V pamäti nám zostávajú viaceré zážitky, napr. fotografovanie kapely pred vinnou pivnicou, pozornosť miestnych vinárov v podobe "skvapalneného slnka" za niekoľko pekných moravských piesní zahratých navyše i milé prekvapenie na hraničnom prechode Strání - Moravské Lieskové.

Takú silu má ľudová pieseň

Po večeroch zostáva vždy dost času na milé posedenie, na kus reči s najstaršími občanmi z dediny či osád.

Tieto posedenia boli pre nás mladších vždy poučné. Všetky ich osudy dozneli alebo doznievajú ako echa piesní. Boli tu a viacerí z nich ešte i dnes medzi nami žijú. Žili, pracovali, priučili kamenistú zem poslušnosti. Rúbali hory na stavby svojich príbytkov, či na šindeľ. Nikdy nezabudli počúvať svojich synov a vnukov, že horu nemožno len rúbať, ale ju treba i sadiť a starať sa o jej znovuzrodenie.

Je pravdou, že bolo medzi nimi aj veľa takých, čo svoje poctivé meno podpísali len tromi krížikmi. No nečudujme sa, veď do škôl nebolo kedy chodiť a veru ani vrchnosť si to vtedy veľmi nepriala. Pracovali i napriek biede a utrpeniu. Žili družne, aby vraj rody zachovali. Krásna to myšlienka. Boli silní duchom, preto zostali, preto všetko prežili.

Jedným z najvernejších pomocníkov v ich ťažkom živote ako sami spomínajú bola ľudová pieseň. Pieseň veselá, smutná, človek v nich vyspieval svoju radosť ale i žiaľ.

V piesňach ospievali svoj kraj, zem, horu, slnko, vodičku, ale i svoju milú. Vyjadrovali však ňou aj svoj vzdor proti bezpráviu a zlobe. Do každej piesne vkladali kus seba, i kus svojho srdca. Pieseň z ich úst nikdy nevyzmizla. Bola vraj liekom, keď sil ubúdalo, zahánali ňou žiaľ, tieseň keď boli v cudzej zemi, kde hľadali prácu i kus chleba. Toho chleba, ktorého im rodná zem nemohla poskytnúť.

Dnes veru ani v spomienkach sa im nechce vracieť do tých ťažkých čias. Na veľa vecí pozabúdali už rokmi, ale každý z nich si vedel spomenúť, či zanôtiť tú svoju milú pieseň. A koľko bolo piesní, toľko bolo aj životných osudov. Jeden si spomenie na pieseň keď hnal kravičky na prvú pašu, iný spomína na piesne pri stavaní májov, ďalší na smutnú odobierku regrútov. Naše starešky si zaspomínali na veselé piesne z priadok, páračiek, či tie, ktoré si spievali pri hračkách, smutne si spievali i pri snímaní javy.

Javor

(dokončenie v budúcom čísle)

Kamera M

Zaiste poznáte túto televíznu reláciu pre deti. Vystupujú v nej vždy za každý okres talentované deti. Súťažia v troch umeleckých disciplínach: v recitácii, speve alebo hre na hudobný nástroj a výtvarnej činnosti. Televízному prenosu predbieha konkurz. Pre okres Trenčín bol konkurz ešte v apríli. Zúčastnilo sa ho mnoho jednotlivcov a súborov. Netrpezlivo sme očakávali na jeho výsledky. Boli sme však veľmi milo prekvapení, keď sme sa dozvedeli, že máme zastúpenie v recitácii, sólovom speve, ktoré bolo súťažné a mimo súťaže má program uzavrieť detský folklórny súbor Čajka.

Priamy prenos sa z Dolnej Súče vysielal 16. mája. Okolo kultúrneho domu stálo veľa áut s televíznou technikou. V sále už boli pripravené kulisy, osvetlenie, ka-

mery, moderátori, režisér.. Celé dopoludnie sme skúšali, vrátane generálnej skúšky. Od 15,15 začal priamy prenos. Mali sme strach a trému, ktorá však postupne opadávala.

V recitácii nás úspešne reprezentoval

Juraj Páleš s úryvkom rozprávky Daniela Heviera: Pinky Bum a Horoskopy. V hudobnej súťaži zaujalo porotu spevácke trio: Petra Michalová, Eva Habánoková a Helena Barišová natoľko, že túto časť vyhrali a ako odmenu dostali fotoaparáty.

Program dopĺňali viaceré tanečné skupiny. Naš súbor Čajka program uzatváral. Asi tak, ako to povedal scenárista pán Jozef Nodžák (populárny Majster N) : posledné číslo programu musí byť také, aby si divák pomyslel - dobre, že som tam bol, bolo to pekné! Z viacerých strán sa dalo počuť: V Hornej Súči máte šikovné deti ... (no, keby len deti!)

Pripájame ešte fotografiu, ktorá dokumentuje našu radosť z úspešného dňa, bohatého na nezvyčajné zážitky.

Petra Michalová

LIPKA

Televízia a deti

Moderná civilizácia so všetkými technickými vymoženosťami a nevýhodami vedie k ďalekosiahlym premenám životného štýlu a životných hodnôt. Takouto technickou vymoženosťou je i televízia.

Tento "zázrak" techniky má schopnosť a moc obohacovať svet dospelých v oblasti spravodajských, publicistických a iných informačných aktivít. Ostatné, čo prináša je pre dospelých viac či menej nepotrebné a škodlivé. Ako pôsobí na svet detí? Jednoznačne ochudobňuje deti po stránke intelektuálnej i zdravotnej, po stránke prirodzeného duševného i fyzického vývoja.

Prichádzame k podstate problému. To, čo sa nám na prvý pohľad zdá dobrodením ľudstva - prináša potešenie, poučenie, rozširuje náš obzor, skracuje vzdialenosti, vyhlasuje niekto za nepotrebné a škodlivé. Ale položme si jednoduchú otázku. Je to pravé potešenie, po ktorom túžime, nie je to len ľahko dostupná náhrada za opravdivé zážitky? A ako je to s deťmi? Čo sa s nimi robí, keď sedia nepohnute pred obrazovkou? Majú rovnaký spôsob vnímania a prijímania obrazov z televízie ako my?

Na to nájdeme jednoduchú odpoveď. Snáď nikoho by nenapadlo nakrmiť malé dieťa štiplavým maďarským gulášom a na zapitie mu dať víno či pivo. Z jednoduchého dôvodu - jemné detské vnútornosti nie sú schopné takúto potravu bez poškodenia stráviť. A presne to isté platí o duševnej potrave pre dieťa.

Módnym ideálom dnešnej doby je mať televíziu všade. A ako to potom vyzerá v takej rodine? Niektorí členovia sedia pred obrazovkou a nič ich nezaujíma, iní niečo robia a "jedným okom" sledujú program. Ak si chcú vymeniť pár slov medzi sebou, musia prekrikovať televíziu, hudbu z rádia, či magnetofón. Toto skutočne nie je normálne prostredie ani pre dospelých, ani pre deti.

Ľudia sa často domnievajú, že najškodlivejšie sú pre deti násilné filmy, bezduché a primitívne programy vyrábané výhradne pre zisk. Na Západe boli zverejnené výsledky vplyvu televízie na detskú myseľ a vyplýva z nich, že na deti majú veľmi zlý vplyv všetky druhy televíznych programov (i rozprávky). Čo spôsobuje tento negatívny vplyv na dieťa?

Odborníci tvrdia, že sú pravdepodobne 3 príčiny:

- Obrazy, ktoré sa vyskytujú na obrazovke, zostávajú v pamäti dieťaťa dlhšie než iné podnety a blokujú takto prijímanie tvorivých podnetov.

- Programy, ktoré obsahujú násilné

scény, vyvolávajú u detí nepokoj a narúšajú schopnosť tichého samostatného premýšľania.

- Pasívnym sledovaním televízie deti plytvajú časom, ktorý by mohli využiť v tvorivej práci.

Malé dieťa má magické vedomie, ktoré žije v obrazoch. Pri rozprávaní príbehu si dieťa vytvára vlastné obrazové predstavy a je pritom tvorivo činné. Ak pozerá príbeh na obrazovke má tu sprostredkované hotové obrazy a zvuky a tým sa ubíja jeho fantázia a kreativnosť. Televízia ďalej ponúka informácie, ktoré nie sú pre dieťa skutočným zážitkom, z nich si nemôže tvoriť predstavy. Televízia produkuje klamné obrazy. Nepočujeme skutočné hlasy ľudí a skutočné hudobné nástroje, ale iba umelo vyrobené zvuky. Nevidíme skutočného hlásateľa, ale jeho obraz zostavený zo svetelných bodov. Negatívny vplyv má televízia na procesy, ktoré prebiehajú v ľudskom tele. Pre dieťa a jeho vývoj je životne dôležitý pohyb. Pri sledovaní televízie je telo pasívne, oči sú bez pohybu. Televízia má negatívny vplyv aj pre sociálny život v rodine, na vzťahy členov rodiny. Niektorí rodičia sú presvedčení, že ak spoločne s deťmi sledujú televíziu je to veľmi dobré pre ich spolužitie. Deti nevnímajú program tak ako dospelí, vyrušujú, vzniká nervozita, hádky, nepochopenie sa, nerešpektovanie potrieb druhého.

Sťažujeme sa na nedostatok lásky a ľudského pochopenia medzi nami. Musíme sa však spýtať, aký podiel má na tom vplyv techniky v detstve. Je preto povinnosťou dospelých a hlavne rodičov uvedomiť si, že nie všetko, na čo si naša civilizácia vzniká, je k dobru pre nás a naše deti.

Zamyslime sa hlavne teraz, keď naše deti sú denne doma nad tým, ako trávia svoj čas. Je to zväčša sedenie pred televízorom, pri sledovaní videokaziet, pri bezduchých počítačových hrách?

Zorganizujme im čas tak, aby bolo všetkého s mierou.

Neuspokojme sa s tým, že máme dieťa doba a nerobí nič zlé. Správanie našich detí odráža to, ako a koľko sa im venujeme. Venujme im čo najviac času, aby získali pekné a hodnotné vnútorné dojmy. To čo do nich vložíme, sú zásoby, z ktorých budú čerpať po celý život.

Vaša Lipka

Hornosúčanská Pätnástka

Obecný úrad v Hornej Súči usporiadal už 2. ročník turistického pochodu pod týmto názvom. Prezentácia pochodu bola

v nedeľu 21. júna o 13,00 h na námestí. Trasa viedla na Vlčí vrch, odtiaľ do Stehlíkov a končila sa na Trnávke pri kultúrnom dome. Pochodu sa zúčastnilo asi 40 detí a dospelých. Koniec pochodu bol zároveň začiatkom jásnej zábavy, ktorú poriadala Dobrovoľná požiarna ochrana na Trnávke.

2. ročník

"Hornosúčanských 15 km"

Uskutočnil sa v nedeľu v krásny slnečný deň popoludní. (35 účastníkov.)

To, že účasť bola dobrá, (oproti vlaňajšku), svedčí o tom, že začíname myslieť na svoje zdravie, oddych, aktívnu relaxáciu a to najdôležitejšie poznávať okolie prírody, ktorú nám závidia mnohí zahraniční hostia.

Poriadatelia majú na zreteli vybrať pre záujemcov tie najkrajšie zákutia našej obce. Prekrásny pohľad na Repáky, dedinu, Trnávku, Orságov - v čele, neskôr na Závrskú - dolnú, hornú, Vlčí vrch, to snáď neposkytne žiadne iné miesto hornosúčanského chotára.

Zápis štartujúcich sa začal o 13,00 h na námestí, kde každá účastnícka skupina dostala orientačnú mapku trasy. Trasa viedla z námestia smerom na Stráň - Závrskú - Čelíny - Lipníkov - Trnové a cieľ bol v záhrade kultúrneho domu Horná Súča - Trnávka. Druhá varianta trasy cez Stráň - Vlčí vrch - Stehlíkov - Trnové a cieľ.

V cieľi už rozvážali pečené ryby, vyhrávala dychová hudba "Chabovienka" a po 15 km chodíť človek necítil únavu, ba skôr, lepšie sa tancovalo.

Každý účastník okrem dobrého pocitu, neopísateľných zážitkov dostal účastnícky list, pohľadnice súčanského chotára. Diplomom bol odmenený najmladší účastník - 6 ročný Jurko, skôr narodená účastníčka Anička a najpomalší slimák Julka.

Pripomínáme, že onedlho bude odštartované ďalšie kolo "nočného pochodu". Organizátori záujemcom včas oznámia termín a trasu plagátmi na obvyklom mieste.

Účastníčka 2. ročníka
hornosúčanských 15 km

"Zelená je tráva, futbal, to je hra..."

Po dvoch kolách jesennej a jarnej časti majstrovských futbalových zápasov V. ligy sa náš futbalový oddiel hráčov dostal umiestniť v dolnej polovici tabuľky. Takú vysokú súťaž náš futbalový oddiel nikdy nehrál. Iné dediny majú vybudované ihriská, dobré finančné podmienky, no chýba im dobrý hráčsky káder.

Taký v našej obci je a preto je potrebné, ak sa v tejto súťaži chceme udržať, stavať sa k tejto úlohe zodpovedne. Dôležitú úlohu zohráva i výbor futbalového oddielu. Mnohokrát sú problémy dať do hromady 7 členný výbor + 3 členov revíznej komisie. Koľko tu bolo výborných hráčov futbalu, no do funkcií sa ako si nehnú, čo je na škodu vecí.

Futbal je krásna kolektívna hra 11-tich hráčov. Výbor futbalového klubu želá našim futbalistom aktívny oddych počas dovolení a v novej sezóne veľa úspechov.

!/: Horná Súča, to je naša zem, !/
Homú Súču nikdy, Homú Súču nikdy,
Homú Súču nikdy nesklamem.

!/: Farba dresov čierna zelená !/
!/: a keď sa zas vyhrá !/
dedinka je celá veselá.

!/: A náš tréner veľ dajte gól !/
A náš tréner veľ, pretože je smelý,
a náš tréner veľ dajte gól.

!/: Aspoň 4 góly musíme vždy dať !/
!/: potom bude Horná !/
potom bude zasa vyhrávať.

!/: Za peniaze veru nehráme !/
!/: my pijeme za to !/

načo sa vždy všetci skladáme.
!/: My sa veru nikdy nevzdáme !/
!/: a spoločne všetci !/
a spoločne všetci spievame:
Singi, jov, jov, jupi, jupi, jov ...

Ťažké bývajú chvíle, keď sa športovci po zápase vracajú s neželateľnou prehrou. Mrzí to každého. Ale taká je už hra, lopta je guľatá. Podmienky, ktoré majú naši futbalisti nie sú ideálne. Najväčším problémom je naše ihrisko. To, že je to tak, potvrdí i text piesne našich dvoch aktívnych futbalistov - textárov.

Ihrisko, ihrisko, ihrisko.
Bolo si nám ako strnisko.
Zasadíme cibulu,
však my nežijeme z futbalu.

Rozhodca, rozhodca, rozhodca.
Ty si našej prehry pôvodca.
Kebyš uznal dva góly,
boli by aj tri body,
páleného jak vody.

Pálené, pálené, pálené,
bolo si nám vždycky chválené.
Zázraky si robilo, pod stôl si nás hodilo
a preto si asi zdraželo.

Žartovné piesne, tie sú niekedy pôvodcom žiaľu, inokedy obrovskej radosti, kedy rozospievajú celú osádku autobusu a nemusia to byť ani spomínané PHM.

To, že ihrisko "bolo" ako strnisko, dúfame že je za nami. Snaha funkcionárov výboru futbalového klubu, hráčov, bola hnacou silou k tomu, aby

sa s ihriskom niečo robilo. Boli to nespočetné hodiny rozmýšľania, konzultácií, ako by sa to dalo zrealizovať a za málo peňazí, čo nie je v dnešnej dobe také ľahké. Najdôležitejšie však boli bezplatné brigády na úprave ihriska. S brigádnickou zanietenosťou nemôžeme byť spokojní, či už z pohľadu hráčskeho kádra (česť výnimkám), a už vôbec nie z pohľadu fanúšikov.

Ľahostajnosť k tejto akcii odrádzala i zanietených brigádnikov, ktorí sa zúčastnili každej brigády. Tí kríčkúni, čo vedia iba kritizovať, poukazovať, kde ste boli, keď sa bolo treba realizovať v práci? Snád budete kritizovať, ako sa to spravilo? Za vaše rady a kritiky Vám vopred ďakujeme. Zdá sa, že i prímerie "pracoviti Súčania" sa ako v tejto akcii úplne nepotvrdilo. Ale veď práce je ešte pre každého stále dosť. Pre našu radosť začína Súčanský štadión dostávať kra-

jšiu tvár, pútač s novým názvom, tráva i kabíny dostali nový šat.

Aby naše ihrisko bolo aspoň priemerné, je treba podľa rád nášho hlavného aktéra - odborníka na futbalové trávniky, pána Firsta: "Polievať, valcovať, kosíť!"

Jemu patrí vďaka za prácu a niekedy i trpezlivosť za našu nedochvilnú účasť na brigáde, malé počty brigádnikov.

A našim textárom piesní: "Skladajte nový text, už nie bolo si nám ako strnisko!" Trávička už schádza.

Dúfame, že radosť z našej práce bude korunovaná úspechom. Poďakovanie za pomoc patrí hlavne funkcionárom OcÚ, sponzorom, hráčom futbalu, členom výboru futbalového klubu, vojakom a všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na spomínanej akcii.

"Športu zdar, a futbalu zvlášť!"
futbalový fanúšik A. P.

Slovenská marketingová spoločnosť PMG s.r.o.

HLADÁ SPOLUPRACOVNÍKOV

Vhodné pre každého, kto chce zaujímavou prácou dosiahnuť slušný príjem aj popri zamestnaní. Vyskolenie hradí firma.

Informácie denne od 9.00 do 16.00 v regionálnej kancelárii v Trenčíne, Braneckého č. 14, alebo na telefónnych číslach:

0831/583 647

0905 651899,

večer - 0831/441 041

Rozpis súťaží - Jeseň 1998

Kolo	Dátum	DOSPELÍ	Hrací čas	Odchod autob.	DORAST	Hrací čas	Odchod autob.	Kolo	ŽIACI	Hrací čas	Odchod autob.
1.	9. 8.	Ladce - Horná Súča	17,00	15,00	Ozeta TN "B" - H. Súča	14,30	13,30	1.	Skalka n/V - Horná Súča	10,30	9,45
2.	16. 8.	Horná Súča - Domaníža	17,00		Horná Súča - Trenč. Teplá	14,30		2.	Horná Súča - Ivanovce	10,30	
3.	23. 8.	Ilava - Horná Súča	17,00	15,00	Ilava - Horná Súča	14,30	13,00	3.	Dolná Súča - Horná Súča	10,30	10,00
4.	30. 8.	Horná Súča - LO Trenčín	17,00		Horná Súča - Stará Turá	14,30		4.	Horná Súča - DM Zlatovce	10,30	
	1. 9.	(štátny sviatok)						5.	Ľuborča - Horná Súča	10,30	9,45
5.	6. 9.	Nemšová - Horná Súča	16,30	15,15	Tr. Stankovce - H. Súča	14,00	12,45	6.	Horná Súča - Horné Smie	10,30	
6.	13. 9.	Horná Súča - Častkovce	16,30		Horná Súča - Pruské	14,00		7.	Kľúčové - Horná Súča	10,30	9,45
7.	20. 9.	Brezová - Horná Súča	16,00	13,30	Beluša - Horná Súča	13,30	11,45	8.	Horná Súča - Drietoma		
8.	27. 9.	H. Súča - Nová Dubnica	16,00		H. Súča - Nová Dubnica	13,30		9.	Zamarovce - Horná Súča		
9.	4. 10.	Podmanín - Horná Súča	14,30	10,00	Podmanín - Horná Súča	12,00	10,00	10.			
10.	11. 10.	Horná Súča - Podolie	14,30		Horná Súča - Podolie	12,00		11.	Záblatie - Horná Súča		
11.	18. 10.	Mních. Lehota - H. Súča	14,00	12,30	Dohňany - Horná Súča	11,30	9,15				
12.	25. 10.	Horná Súča - Hrádok	14,00		Horná Súča - Košeca	11,30					
13.	1. 11.	Tr. Stankovce - H. Súča	13,30	12,00	LO Trenčín - Horná Súča	11,00	9,30				
14.	8. 11.	Pružina - Horná Súča	13,30	9,00	Sverepec - Horná Súča	11,00	9,00				
15.	15. 11.	Horná Súča - Tr. Teplice	13,30		Horná Súča - Tr. Teplice	11,00					

SÚČANSKÝ HLÁSNÍK

- vydáva Obecny úrad Horná Súča. Redakčná rada: Eva Klinková, Milan Krovina, Júlia Čajová, Peter Hluzák, Dušan Černek, Júlia Sásková, Pavol Bilčík, Anna Panáková. Vychádza vo vydavateľstve DELTA, Jirí Foldyna, P.O.Box 20, 914 01 Trenč. Teplá, tel. 0905/259 315, fax: (0831) 591 559. Registrácia: Oú Trenčín č. 04-456/96-RK.

© DELTA